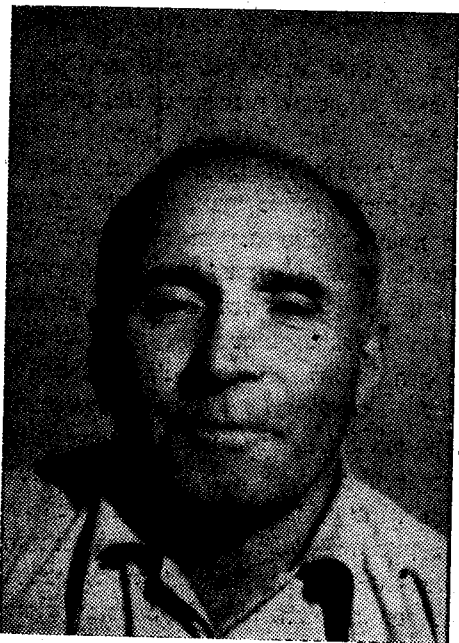

למשה סורקין בן ה-70

אין זו תופעה שכיחה בקהלנו — בוקר בגיל השיבה, העומד על משמרתו — ביגיעת כפיים כאחד הצעירים, במסירות ובהתמדה כוונת שבוותיקים. על כן ישמח כל ציבור הבוקרים לברכו ולציין את פעלו קבל עם ועדה. ארוכה היא דרכו של סורקין בשדה הבוקרות: צעדיו הראשונים — כמרכז הענף בטירה, בימי מלחמת העולם הראשונה, השתלמות בהולנד, הצטרפות לצוות העובדים בעין-חרוד, יציאה להדרכה ביר שובים צעירים, ושוב לנשיאה בעול הענף במשק קרבתו, בעין-חרוד. היו לו לסורקין תלמידים לא מעטים בצעירותו, ויש לו, ואף יהיו לו, תלמידים בזקנותו, כי מעשי יום-יומו הם למופת ולמשאלה של רבים בקהל הבוקרים.

ובמלאות לו שבעים נברכו שהעגלות והפרות שבטיפוחו יתקיימו ו"שכולה אין בהם", הוא עצמו ושכמותו — "עוד ינוכח בשיבה" דשנים ורעננים יהיו.

10 המתחרות. עלינו גם לדעת כי אנו עלולים להפסיד חלק מהישגינו הקודמים אם נכריז על דרתיכליות בטיפוח.

אנו דורשים הרבה מאוד מהפרה שלנו: חלב, מתכונת שומן גבוהה, גוף כבד, ולדות כבדים, עטינים טובים ונוחים לחליבה, אריכות ימים, בריאות ופוריות. ועדיין אנו מחפשים את הפר המבטיח להוריש את כל התכונות הללו. הפרים הצעירים, אשר מתוכם עלינו לבחור במתאים ביותר, מבטיחים, כל אחד, רק חלק מהן.

בשנים שחלפו, כאשר שאפנו לתגובות גברות, והפסדנו אגב כך באחוזי השומן, הזנחנו גם במידת מה את טיפוח העטינים. ביקור ברפי תים במחוז הדרום יראה לנו אחוז גבוה של פרות בעלות עטינים בלתי רצויים. היות והעדר הזה משמש גם המקור למבכירות לשם מבחן פרים צעירים, אסור לנו לשכוח בשעת השיפוט כי גם לאמהות יש חלק במורשה. נדמה, כי אנו בדרום, חייבים להעלות בראש דאגתנו את טיפוח העטינים.

יוחנן הנדל

חולדה, כסלו תשכ"ג

לשני כיוונים גם יחד. נכון, קיימות פרות כבדות שופעות חלב (ואפילו חלב בעל שומן גבוה), וולדותיהן כבדים ועטיניהן מצוינים, אבל אלה הן בודדות. כאשר השתדלנו בעבר הלא רחוק לטפח את כושר ההנבה הגבוה הצלחנו במידה מסוימת, אך הפסדנו אגב כך כמה עשירות ממתי כונת השומן. אוהבים אנו, משום מה, להתפאר בהישגינו, אך השאלה היא אם זה נכון לרצות להפוך את הקערה על פיה, לשנות את הכיוון ולהכריז על גוף כבד כעל מטרת טיפוח חדשה. האם שתי המטרות, הישנה והחדשה, עולות בקנה אחד או שמא הן בבחינת תרתי דסתרי?

כלכלני הענף טרחו להוכיח כי זה משקי וכדאי לגדל פרה כבדה מאוד ולקיים אותה במשך תקופות חליבה רבות ככל האפשר כדי לחלוב ממנה את כמות החלב שפרה קטנה יותר היתה נותנת מבלי שזו האחרונה תצרוך את כל יחידות המזון הנחוצות לקיום, ההפרש במשקל הגוף. ואפילו אם זה משקי וכדאי בגלל 70 אחוז הולדות הנחוצים לייצור בשר, הרי תמיד נמצא עוד בוקרים שיעדיפו את הטיפוס החלבני, אם כי פחות כבד; הוכיחה זאת התערוכה של